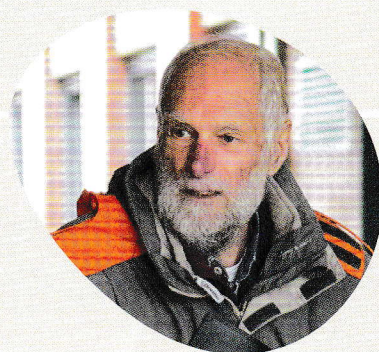

Boekentip

Redacteur

Dirk De Caluwé

Wie is er nou eigenlijk gek? De cliënt, de psychiatrie of de maatschappij?

De voorbije jaren zijn er meerdere boeken met getuigenissen geschreven die een aanklacht zijn tegen de ‘behandeling’ in de psychiatrie. Een ‘behandeling’ maakt dikwijls de problemen waarvoor men oorspronkelijk hulp zocht vele malen groter. Volgens psychoanalyticus Paul Verhaeghe steekt het boek van Ewout Kattouw ‘met kop en schouders uit boven al zijn voorgangers’. Verhaeghe vindt dit boek ‘verplichte lectuur voor artsen-in-opleiding’. Ik voeg hieraan toe: lectuur voor alle professionals én familieleden.

Nog veel te vaak is er een weinig kritische kijk op diagnose en medicatie, en een blind geloof in wat wetenschappelijk is. Paul Verhaeghe is één van de deskundigen die in het boek zijn reflectie geeft op wat Ewout is overkomen. Zo interviewt Ewout nog andere deskundigen die wél kritisch durven te denken zoals Dick Bijl, Trudy Dehue, Philippe Delespaul, Jim van Os... – om er enkele te noemen.

In de eerste hoofdstukken rapporteert Ewout Kattouw over een kwarteeuw ervaring in de psychiatrie. Dit doet hij aan de hand van zijn herinneringen, zijn eigen dossier en gesprekken met zijn naasten en toenmalige behandelaars. Het duizelt van de verschillende diagnoses en de enorme hoeveelheid medicijnen die

hij kreeg. Hij beschrijft de vele gangbare praktijken die niet hielpen. Het leidt tot een eerste opname op een PAAZ. Er volgen suïcidepogingen, opnames in psychiatrische inrichtingen en zijn vernederend gedwongen verblijf op een gesloten afdeling. Het hele traject heeft hem alleen maar schade opgeleverd en de maatschappij onnodig veel geld gekost. Ewout schetst ook zijn gezinsachtergrond en de problemen die hij had als adolescent.

Nadat Ewout Kattouw weer eens in crisis was opgenomen, trof hij voor het eerst een psychiater die hem van de medicijnen af wilde hebben. Dit keerpunt beschrijft Ewout in de volgende hoofdstukken. Het afbouwen van zijn medicatie brengt jaren van heftige ontwenningsschijnselen met zich mee. Zijn herstelproces verloopt moeizaam. Het vraagt tijd om niet langer verstrikt te geraken in het zo dominante biomedische model van de psychiatrie. Dominant sinds het begin van de jaren 1980 met als enige 'verdienste' dat het de psychiatrie aanzien heeft gegeven en de wereld ervan heeft overtuigd dat psychiaters echte medici zijn.

Na de interviews met de reflectie van acht wetenschappers geeft Ewout Kattouw in het laatste hoofdstuk een eigen waardevolle beschouwende conclusie. Hij geeft

aan waar het vandaag fout loopt en hoe hieraan kan worden verholpen. Het boek biedt niet zozeer praktische oplossingen, maar is een uitnodiging om het huidige model los te laten. Meerdere stemmen moeten de dialoog vormen waarbij ervaringskennis gelijkwaardig is aan professionele kennis. Het antwoordt op de vraag *'Wie is er nou eigenlijk gek? De cliënt, de psychiatrie of de maatschappij?'* laat Ewout Kattouw over aan de lezer.

*Info over het boek:
Wie is er nou eigenlijk gek? De cliënt,
de psychiatrie of de maatschappij?
Ewout Kattouw
De Graaff*

